

que anaven trobant i amb reproduccions, via Internet. Uns dies abans del cas d'Ullastret, les restes del poblat ibèric de Castell (Palamós) van aparèixer empastifades de pintura, a manera de grafit (signades amb pseudònim i tot). En el cas de l'espòli, tot i no ser justificable, evidentment, els motius econòmics són clars. Però, en el de les pintades, quina motivació hi ha? Cap ni una; bretolada seria la paraula per explicar aquestes accions. El dubte és si aquest tipus de patrimoni hauria d'estar més vigilat. Potser sí que caldria, tal com van les coses.

El secret d'una llarga vida | El mes de gener, Dolors Moret Ferriol, una beguena resident a Palamós, va fer 111 anys, i es va convertir, així, en la dona de més edat de les comarques gironines i la segona de Catalunya. La Dolors, més coneguda per la Lola de la Telefonía, perquè va treballar molts anys com a telefonista a la centraleta de Begur, té dos fills (en va tenir tres, però un va morir), set nets, tretze besnets i dos rebesnets, i ha enviadat dues vegades. La Lola n'ha viscut molts, d'episodis de la història. I ben segur que, mentre ha tingut forces i el cap clar, ha pogut explicar un munt d'anècdotes i relats, que esperem que hagin estat recollits per algú. Un cas així ens fa pensar que potser hauríem de donar més protagonisme al valor que la gent gran té per a la societat i el nostre llegat. I la Lola representa una generació de persones que van patir de valent per tirar endavant aquest país. No ho oblidem mai. Lola, com se sol dir, per molts anys!

LA CERDANYA

sandra adam

Oriol Mercadal | El desembre passat ens vam acomiadar d'Oriol Mercadal Fernández, que ens va deixar als cinquanta-tres anys, dels quals en va dedicar gairebé trenta a la Cerdanya. L'Oriol ens deixa amb centenars de projectes d'èxit.

De ben segur que molts dels qui llegiu aquestes ratlles el coneixíeu. L'Oriol era

omnipresent en la vida cultural cerdana: era el director del Museu Cerdà des de la seva fundació, arqueòleg, historiador, investigador, articulista, micòleg i, des del 2008, vicepresident del Grup de Recerca de Cerdanya (GRC). A més, formava part de diferents corals de la comarca, i fins i tot havia cantat a la Polifònica de Puig-reig.

L'Oriol ha marxat massa d'hora i mai no li podrem agrair prou el que ha fet per la Cerdanya i per tots els historiadors que li vam demanar ajuda. Per aquells que vam tenir l'honor de conèixer-lo, l'Oriol ens acompanyarà sempre en el record i procurarem mantenir-lo viu en el rigor de cada projecte. Serà impossible no consultar la seva bibliografia en cada treball que endeguem. Serà impossible no buscar el seu consell en els seus llibres.

Institut d'Estudis Ceretans | L'Institut d'Estudis Ceretans és una associació cultural que fa més de trenta anys que treballa per a la conservació i la difusió de la història i la cultura de la comarca. Durant aquests anys, l'Institut ha viscut diferents moments de reconeixement, com l'organització dels diferents Col·loquis Internacionals d'Arqueologia de Puigcerdà, però darrerament ha viscut anys difícils.

La manca de recursos econòmics, però sobretot humans, han posat en

>> Oriol Mercadal en una de les conferències organitzades pel GRC.

risc aquesta associació. Enguany, però, s'està treballant en un canvi de rumb per iniciar una nova etapa. El primer pas d'aquest nou camí ha estat integrar nous membres a la Junta Directiva.

La tasca no serà fàcil. Posicionar-se en el panorama cultural de la comarca serà complicat, però no impossible. Caldrà treballar de valent per dur a terme noves iniciatives que tornin l'Institut d'Estudis Ceretans al lloc que es mereix. Ànims i bona feina.

GIRONÈS

dani visern

Girona, no tan rai | «Fot-li, que és de Reus», se solia dir. Com si ser d'un lloc determinat propiciés una atonyinada que, per la mateixa procedència del seu receptor, quedaria probablement impune. Doncs bé, darrerament sembla com si ser de Girona fos senyal per rebre per totes bandes amb igual delit i impunitat. No plou (bé, a l'octubre sí que van ploure garrotades), i les temperatures són les segones més altes des de 1884. Tenim el mercat de pisos de segona mà més car a aquesta banda del Mississipí; els preus de l'electricitat més insultants; un club de futbol que, tot i els innegables mèrits, de moment va fent-se

GAEL PIGULLEM